

ŠARMANTNÍ DÁLKA

A - ano, jsem to já

Mám něžnej hlas, pomyslíš si

Tuláku, vandráku! zapomenutejch lesů

Kolikrát ještě necháš se svízt

Na pokraj temnoty a děsu?

Snad moje krása a hebkej dech tě vábí

Snad nebe nade mnou, to nebe plný hvězd

Však počkej! Jednou přijdeš zkrátka!

A vlak tě zpátky nesveze.

Ach ano, jsem to já,

ta šarmantní dálka,

jež promlouvá k tobě za nocí toulavých

A říká: jen pojd', pojd', než bude válka,

pohlédni pořádně do vočí mejch!

A ty jen slepě následuješ hlas

Jako bys neznal jinejch cest.

Však co když jednou umlčím se zas

nechám jinýho dál tě vést?

Půjdeš?...

Alexandra Fraňková

2. místo - Poezie do 23 let